



# 匈牙利民歌二十首

(鋼琴伴奏)





# 匈牙利民歌二十首

(鋼琴伴奏)





**N**épdalok kiadásának kétféle a célja, kétféle a módja. Egyik cél, hogy minden, a néptől került dal együtt legyen, itt a teljesség nézőpontja uralkodik, a dalok kisebb vagy nagyobb értéke nem határoz. A féle „népdalok nagy szótára“ az ilyen. Legjobb, ha szótárszerű az elrendezése is, mint például az Ilmari Krohn szerkesztésében megjelenő finn népdal-gyűjteményé. (Suomen Kansan Sivele. 1906-ig négy füzet.) A dalok egy szótára, hitelesen, gondosan leírva, valamennyi változat feltüntetésével jutnak nyilvánosságra. Csak ilyen gyűjtemény lehet alapja mindennemű, a népdalra vonatkozó vizsgálódásnak.

A másik cél, hogy a nagy közönség megismerje és megkedvelje a népdalt. Erre nem alkalmas a „nagy szótár“, mert zene és gyenge vegyesen van benne. Válogatni kell a javából és valamilyen zenei feldolgozással közelebb vinni a közönség ízléséhez. Kell rá a ruha, ha már behozzuk a mezőről a városba. De a városi öltözetben félszeg, szorongó. Ugy kell rá szabni a köntöst, hogy el ne akassza a lélekzetét. Akár énekkarra, akár songorára dolgozzuk, a kíséret mindig csak az elvesztett mezőt és falut igyekezze pótolni. A dallamok hitelességében pedig a népszerű kiadás se maradjon el a teljes mögött.

Természetes, hogy az elsőféle kiadás csak akkor válik lehetővé, mikor az anyag gyűjtése be van fejezve. Nálunk, ahol ez a munka alig hogy meg van kezdve, még jó ideig nem is gondolhatunk rá. A javát kiválogatni azonban már a gyűjtés kezdetétől fogva lehet. Ez a kiadás ilyen válogatott dalokból készült a nagy közönség számára; azaz pedig, hogy jövődelmélt tisztán gyűjtésre fordítsák, szolgálja az első célt is.

A 20 dal egy része a magyar folklór régi buzgó munkásának, Vukar Bélának főtípusából való — neki a dalok szíves átengedéseért itt mondunk köszönetet — más része a magunk nem régen kezdett gyűjtéséből. A hazai viszonyokra való tekintetből tettük, hogy a dalom a kíséretben is megvan. A következő füzetekben (a gyűjtés eredményétől függ, mikor jelenhetnek meg) nem ragaszkodunk ehhez mindig. Hiszen dalolni valót adunk, nem zongorázni valót.

Talánának bár népdalok főtípusai ezek a sokszor ösmeretű megnyilatkozások fele annyi szeretetre, mint amennyi érdemnek. Eltart még soká, míg elfoglalják az őket megillető helyet házi és nyilvános zeneféleinkben. A magyar társadalom túlnyomó része még nem elég magyar, már nem elég naiv és még nem elég művelt arra, hogy ezek a dalok közelebb illeszkedjenek a szívéhez. A magyar népdal a hangversenyteremben! különösen hangzik ma még. Hogy egyszerbe kerüljön a világdalrodalom zenekeivel és a — külföldi népdallal. De megjön az ideje ennek is. Mikor majd lesz magyar házi muzsika és a magyar család zenélése nem hihi a legelcsényesőbb külföldi kaplával, belföldi népdalgári portékával. Mikor majd lesz magyar énekes, akkor nemcsak a ritkaságok néhány kedvelője tudja majd, hogy másféle „magyar népdal“ is van a világban, mint a „Ritka buza“ és az „Ityóka-pityóka.“

Budapest, 1906. februárban.

Bartók Béla  
Kodály Zoltán

## 1.

Lassan.

El - lú - dul - tam szép ha - zám - bul,      Mí - res kis Ma - gyar - or - szág - bul.

Visz - sza - néz - tem      fél - u - tam - bul,      Sze - mem - büi a könny ki - csor - duít.

Visz - sza - néz - tem      fél - u - tam - bul,      Sze - mem - büi a könny ki - csor - duít.

R. K. 1504

## 2.

## Tánclelés.

Ál - tal - men - nek én a Ti - szán la - di - kon, la - di - kon, de la - di - kon,  
 Ott la - kik a, ott la - kik a ga - lam - bom, ott la - kik a ga - lam - bom.

*p grazioso*

Ott la - kik a vá - ros - ban, a har - ma - dik uc - cá - ban,

Pi - ros ró - zsa, kék ne - fe - lejts i - bo - lya vi - rit az ab - la - ká - ban.

## 3.

Beszédtempo.

1. Fe - hér Lász - ló lo - vat lo - potl  
 2. Fe - hér An - na azt meg - tud - ta,  
 3. Jó - nap is - ten, had - nagy u - ram!"

*p*  
*mf*

1. A fe - ke - te ha - lom a - latt: Fe - hér Lász - lót  
 2. Hogy a báty - ja be van csuk - va. Fogd be ko - osis  
 3. Ad - jon is - ten szép ma - da - ram! Mit hoz - tá - te

1. ott meg - fog - ták, Töm - lőc fe - ne - ki - re zár - ták.  
 2. a lo - va - kat. Tégy mel - lém sok a - ra - nya - kat.  
 3. Fe - hér An - na. Szi - vem ad - ta gyöngy - l - on - na?"

*pp*  
*p*

## Lassabb beszéd tempója.

Fe - hér Lász - ló lo - vat lo - pott A fe - ke - te

ha - lom a - latt. Hej! Fe - hér Lász - lót

ott meg-fog - ták Töm-löc fe - nes - ki - re zár - ták.

## Tánc lépés.

1. A gyu - la - i kert a - latt, kert a - latt,  
 2. Be - na - de - ki kert a - latt, kert a - latt,

1. Bar - na le - gény roz - ma - rin - got a - rat. Én va - gyok a roz - ma - ring  
 2. Réz - sar - kan - tyum ott ma - radt, ott ma - radt. E - redj ba - bám ke - resd meg,

1. ké - ve - kö - tű - je, Bar - na le - gény i - gaz sze - re - tű - je.  
 2. sej haj ke - resd meg; Ha meg - le - led, pen - gesd meg, pen - gesd meg.

## 5.

A kert - me - gi kert a - latt sé - tál - tam,

Egyszép bar - na pi - ros lányt ta - lál - tam; Te - le vót a kö - tő - je

hős - fa - le - vél - lel, Fi - ci szá - ja a - ra - nyos be - széd - del.

## 6.

## Lépést.

Ab - la - kom - ba, ab - la - kom - ba be - sü - tött a hold - vi - lát,  
 A - ki ket - tőt, hár - mat sze - ret, so - sines ar - ra jó vi - lát,

*p*

Lám én csak e - gyet sze - re - tek, még - is de so - kat szen - ve - dek,

*poco ritard.*

*poco ritard.*

Ez az ál - nok bé - res le - gény csai - ta meg a szí - ve - met.

R. K. 1594

7.

Nagyon lassan.

1. Szá - raz ág -tól mesz - sze vi - rit  
 2. Hagy - tam vol - na bé - két a sze -  
 3. Ké - szebb vol - nék száz ró - zsa - fát

*p sempre legato*

1. a ró - zsa, Bar - csak so - ha  
 2. re - lem - nek, Jobb lett vol - na  
 3. kí - vág ni, Mint hogy tő - led

1. nem sze - ret - te - lek vol - na.  
 2. az én ár - va fe - jém - nek.  
 3. gyön - ge ba - bám meg - vál - ni.

*ritard.*

*pp*

## 8.

## Tánclépés.

Vé - gig men - tem a tár - ká - nyi sej, haj, nagy uc - cán: Be - te - kin - tel -

tem a ró - zám ab - la - kán. Ép - pen ak - kor ve - tet - te meg

nap - la - nos á - gyát, Roz - ma - ring - gal sep - ret - te ki pin - gált szo - bá - ját.

## 9.

Lassan.

1. Nem mesz - sze van i - de kis Mar - gít - ta,  
 2. A - mon - nan jön há - rom lo - vas zsan - dár,  
 3. „Küld - je ki a pej ló - nak gaz - dá - ját,  
 4. Lo - vam, lo - vam nem any - nyi - ra bá - nóm,

*mf legato*

1. Hor - to - bágy - nak vi - ze kö - rül foly - ja.  
 2. E - gye - nest a csár - da e - li - be áll.  
 3. Meg - kér - de - zem, meg - ad - ja - e ma - gát.  
 4. Csak a nye - reg szer - zá - mom saj - ná - lom.

Kö - ze - pi - be van egy ron - gyos  
 „Jó es - tét, jó es - tét szép csap -  
 „Bennt bo - ro - zik en - nek a gaz -  
 „Ki sem me - gyek, meg sem a - dom  
 Nye - reg a - latt a bu - gyel - lá -

1. csár - da, Ab - ban i - szik egy be - tyár bu - já - ba.  
2. lár - né, Hát ez a szép pej ló it - ten ki - é?"  
dá - ja, Mos' jött i - de nincs egy fél - ó - rá - ja."  
3. ma - gam Ki - nek tet - szik, hajt - sa el a lo - vam."  
4. ri - som, Ab - ba' be - ver szőz - e - zer fo - rin - tom.

## 10.

## Tánclelés.

1. Szánt a ba-bám esz-reg eső-rög sej haj a já - rom. Szánt a  
 2. Mondtam ba-bám ne rakd meg a sej haj sze - ke - ret. Fel - tő -

*p cresc.* *f*

1. ba-bám a be-ne-de-ki ha-tá - ron; Szá - raz a föld, hár-mas e - ke  
 2. ri a vil-la-nyel a ke-se - det, Fá - bul van a vil - la-nyo - lo,

*p*

1. nem áll - jst Szép a ha-bám, Re-ne-de-ven sej Háj vtnes pár - ja.  
 2. nem vés - bul; Fel-to - ri a te-nye-re-det sej Kaj esu-nyá - ul.

*p cresc.* *f*

## 11.

Lassan.

1. Ve - te - ke - dik va - la lá - rom - fé - le vi - rág.  
 2. El - ső - fé - le vi - rág a bu - za szép vi - rág.  
 3. Má - sik - fé - le vi - rág a szó - ló szép vi - rág.  
 4. A har - ma - dik fé - le a ró - zsa szép vi - rág.  
 5. „Ne ve - te - kedj vé - lem te szó - ló szép vi - rág.  
 mert bi - zon én vé - lem szé - les - ez vi - rág é!”  
 6. „Ne ve - te - kedj vé - lem te bu - za szép vi - rág.  
 mert bi - zon én vé - lem szent mi - sét szol - gál - nak  
 7. „Ne ve - te - kedj vé - lem hu - za, szó - ló vi - rág.  
 mert bi - zon én vé - lem lá - nyok ál - cse - ked - nek

7. Vi - d - gom, — vé - led el - me - gyek, vi - rá

gom — lö - lö el sem ma - lá - dok.

## 12.

Nagyon lassan.

kissé gyorsabban

1. Ma-gos a ru - ta - fa, á - ga el - á - ga - zik  
 2. Még a ten - ge - ren is á - tal haj - la - do - zik  
 3. E - gyik á - ga haj - lik bar - na le - gény ud - va - rá - ba, 1-4. Se - lyem sár - ha -  
 4. Má - sik á - ga haj - lik sző - ke le - ány ud - va - rá - ba

lassabban

ritard.

kissé gyorsabban

ja, Magyar I - lo - na ha - ján fő - lű gyöngy, ko - szo - rú - ja gyöngy, Se - lyem sár ha -

lassan

pp rit.

ja, Magyar I - lo - na ha - ján fő - lű gyöngy, ko - szo - rú - ja, gyöngy.